

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Dariusz Dąbrowski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki Akcyjnej w B.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 17 marca 2017 roku Nr (...)

1. zmienia decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 marca 2017 roku Nr (...) w pkt 1. ten sposób, że przyjmuje, iż (...) Spółka Akcyjna w B. naruszyła obowiązek opisany w pkt 1. w dniach 12 do 14 sierpnia 2015 roku, od 18 do 21 sierpnia 2015 roku, od 24 do 28 sierpnia 2015 roku i w dniu 31 sierpnia 2015 roku;
2. zmienia decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 marca 2017 roku Nr (...) w pkt 2. ten sposób, że obniża nałożoną na (...) Spółkę Akcyjną w B. karę pieniężną do wysokości 6267 zł (sześć tysięcy dwieście sześćdziesiąt siedem złotych),
3. znosi wzajemnie koszty postępowania między stronami.

SSO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt XVII AmE 182/17

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 17 marca 2017 r., znak: (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220 z późn. zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w dniu 23 czerwca 2016 r. w sprawie wymierzenia (...) S.A. z siedzibą w B. kary pieniężnej za niedostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu

i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r., orzekł, że (...) S.A. z siedzibą w B., w dniach od 10 do 14 sierpnia 2015 r., od 18-21 sierpnia 2015 r., od 24-28 sierpnia 2015 r. oraz w dniu 31 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego po adresem ul. (...), (...)-(...) B., naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne i za to działanie wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 12 153 zł (dwanaście tysięcy sto pięćdziesiąt trzy złote).

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła strona powodowa. Zaskarżonej decyzji zarzuciła:

1. naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 3a) ustawy - Prawo energetyczne w zw. z art. 11d ust. 3 i art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na nałożeniu kary na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a) w zw. z art. 11d ust. 3 ustawy Prawo energetyczne podczas gdy:

a. w przedmiotowej sprawie ograniczenie poboru energii zostało nałożone na odbiorcę energii na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, a nie art. 11d ust. 3, a tym samym brak jest przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 11d ust. 3, który dotyczy zupełnie innej sytuacji niż określona w art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy;

b. sankcja określona art. 56 ust. 1 pkt 3a) nie może zostać zastosowana w przypadku naruszenia ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, bo art. 56 ust. 1 pkt 3a) nie odsyła do tej normy, a do zupełnie innej normy z art. 11d ust. 3 tej ustawy, która w sprawie nie ma zastosowania.

2. naruszenie art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż przepis ten stanowił podstawę nałożenia ograniczeń w poborze energii przez operatora, podczas gdy przepis ten, upoważnia operatorów jedynie do wprowadzania ograniczeń w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, a nie wprowadzania ograniczeń w poborze energii przez odbiorców, o której wyraźnie mówi art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne;

3. niekonstytucyjność rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła wobec niespełnienia przez to rozporządzenie przesłanek ustawowych określonych w art. 11 ust. 6 i 6 a) ustawy, tj.:

a. nie został właściwie rozpoznany krąg odbiorców objętych ograniczeniami, a przede wszystkim niezgodne z zasadami delegacji zawartej w art. 11 ust. 6) ustawy było zrównanie branży spożywczej opartej na chłodnictwie z innymi zakładami przemysłowymi;

b. nie określono wprowadzenia ograniczeń w sposób „umożliwiający odbiorcom tej energii i ciepła dostosowanie się do tych ograniczeń w określonym czasie”.

4. Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na tym, że Urząd przyjął, iż powód miał stosować się do Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, pomimo, iż operator nie przedstawił dowodu otrzymania planu przez powoda, a powód tej czynności nie potwierdził, brak było zatem podstaw do stwierdzenia naruszenia przez powoda obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii wg w/w planu;

5. naruszenie art. 56 ust. 6a ustawy Prawo energetyczne poprzez jego wadliwą interpretację i zastosowanie, tj. nieodstąpienie od wymierzenia kary, mimo że okoliczności sprawy uzasadniały takie odstąpienie,

6. naruszenie ustawy Prawo energetyczne poprzez nałożenie kary w nadmiernej wysokości.

Jednocześnie, wniósł o:

1. uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki przeciwko powodowej spółce w całości, ewentualnie w części w zakresie postępowania prowadzonego co

do naruszenia obowiązku stosowania się przez powoda do ograniczeń w poborze energii elektrycznej wprowadzony przez operatora (...) w dniach 10-11 sierpnia 2015 r.,

2. ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia wniosku w pkt 1 – wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości,
3. ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia wniosku w pkt 1 i w pkt 2 – wniósł o zmianę pkt 2 zaskarżonej decyzji poprzez obniżenie wysokości kary pieniężnej, oraz
4. zasądzenie od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka Akcyjna w B. jest przedsiębiorcą wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa -Śródmieścia w Krakowie, XII Wydział Gospodarczy, pod pozycją (...). /k. 5-6v akt. adm./

Przedsiębiorcę wiązała z (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (obecnie (...) Sp. z o.o.), Umowa sprzedaży energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji nr (...) z dnia 25 września 2008 r. /k. 67-73 akt adm./

W dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A. w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości spowodowanych wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy – Prawo energetyczne i wprowadziły od godziny 10:00 ograniczenie w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. /okoliczność bezsporna/

Dnia 10 sierpnia 2015 roku (...) S.A. powiadomiły Ministra Gospodarki o wystąpieniu zagrożenia, podjętych działaniach oraz zgłosiły konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne. /okoliczność bezsporna/

W dniu 11 sierpnia 2015 roku Rada Ministrów wydała rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136, wprowadzając ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 roku od godziny 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 roku do godziny 24:00. /okoliczność bezsporna/

Powód jest przyłączony do sieci (...) S.A. w K., który przedstawił Prezesowi URE zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. W oparciu o powyższe dane zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w B. przy ul. (...), (...)-(...) B.. /k. 3, 4 akt adm./

Pismem z dnia 23 czerwca 2016 r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niedostosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i wezwał go do złożenia wyjaśnień. /k. 1-2 akt. adm./

W piśmie z dnia 4 lipca 2016 r. Przedsiębiorca wskazał, że przekroczenie poboru mocy w sierpniu 2015 r. nastąpiło z powodu konieczności utrzymania ciągu chłodniczego wynikającego ze specyfiki zakładu (przetwórstwo ryb). /k. 7-15 akt adm./

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu prowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) S.A. pismem z dnia 25 sierpnia 2014 r., listem zwykłym, nadanym w ramach korespondencji masowej. /k. 84-86 akt adm./

Odbiorca przekroczył obowiązujące go – zgodnie z planem wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii – wartości poboru mocy w poszczególnych stopniach zasilania w następujący sposób:

- a) 10 sierpnia 2015 r. łącznie 0,961365 (MW w godzinie);
- b) 11 sierpnia 2015 r. łącznie 1,000895 (MW w godzinie);
- c) 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,673 (MW w godzinie);
- d) 13 sierpnia 2015 r. łącznie 0,439 (MW w godzinie);
- e) 14 sierpnia 2015 r. łącznie 0,119 (MW w godzinie);
- f) 18 sierpnia 2015 r. łącznie 0,036 (MW w godzinie);
- g) 19 sierpnia 2015 r. łącznie 0,011 (MW w godzinie);
- h) 20 sierpnia 2015 r. łącznie 0,06 (MW w godzinie);
- i) 21 sierpnia 2015 r. łącznie 0,01 (MW w godzinie);
- j) 24 sierpnia 2015 r. łącznie 0,063 (MW w godzinie);
- k) 25 sierpnia 2015 r. łącznie 0,03 (MW w godzinie);
- l) 26 sierpnia 2015 r. łącznie 0,133 (MW w godzinie);
- ł) 27 sierpnia 2015 r. łącznie 0,216 (MW w godzinie);
- m) 28 sierpnia 2015 r. łącznie 0,18 (MW w godzinie);
- n) 31 sierpnia 2015 r. łącznie 0,119 (MW w godzinie);

Łącznie, dla wyżej wymienionego okresu Odbiorca przekroczył **4,05126** MW w godzinie. /k. 3, 4 akt adm./

W dniu 10 sierpnia 2015 r. informacja o wprowadzonych od godziny 10:00 ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, podana została do wiadomości komunikatem z tego dnia z godziny 7:55 w Programie(...) oraz była zamieszczona na stronie internetowej operatora. /fakt powszechnie znany/

Powód w poprzednim roku obrotowym osiągnął przychód (przychód netto ze sprzedaży zrównane z nimi pozostałe przychody operacyjne oraz przychody finansowe) w wysokości (...)zł. /Rachunek zysków i strat, k. 82 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym i sądowym oraz fakty powszechnie znane, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie w części dotyczącej możliwości ustalenia przez powoda popełnienia deliktu administracyjnego w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 r. Sąd uznał zarzut podnoszony w odwołaniu za prawidłowy, co prowadziło do zmiany wysokości wymierzonej Przedsiębiorcy kary pieniężnej.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 pkt 3a) Prawa energetycznego karze pieniężnej podlega ten kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3.

W myśl art. 11 ust. 1 Pe, w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo-energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła.

2. Ograniczenia w sprzedaży paliw stałych polegają na sprzedaży tych paliw na podstawie wydanych odbiorcom upoważnień do zakupu określonej ilości paliw.

3. Ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła polegają na:

- 1) ograniczeniu maksymalnego poboru mocy elektrycznej oraz dobowego poboru energii elektrycznej;
- 2) zmniejszeniu lub przerwaniu dostaw ciepła.

4. Ograniczenia wprowadzone na zasadach określonych w ust. 2 i 3 podlegają kontroli w zakresie przestrzegania ich stosowania.

5. Organami uprawnionymi do kontroli stosowania ograniczeń są:

- 1) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki - w odniesieniu do dostarczanej sieciami energii elektrycznej;
- 2) wojewodowie - w odniesieniu do paliw stałych oraz ciepła;
- 3) organy właściwe w sprawach regulacji gospodarki paliwami i energią, o których mowa w art. 21a - w odniesieniu do jednostek wymienionych w tym przepisie.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców.

6a. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 6, określa w szczególności:

- 1) sposób wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła, umożliwiający odbiorcom tej energii i ciepła dostosowanie się do tych ograniczeń w określonym czasie;
- 2) rodzaje odbiorców objętych ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;
- 3) zakres i okres ochrony odbiorców przed wprowadzonymi ograniczeniami w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła;

4) zakres planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła oraz sposób określania w nich wielkości tych ograniczeń;

5) sposób podawania do publicznej wiadomości informacji o ograniczeniach w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła.

7. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

8. Przedsiębiorstwa energetyczne nie ponoszą odpowiedzialności za skutki ograniczeń wprowadzonych rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 7.

9. Minister właściwy do spraw energii informuje niezwłocznie Komisję Europejską i państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym o:

1) wprowadzonych ograniczeniach, o których mowa w ust. 7, w zakresie dostarczania i poboru energii elektrycznej;

2) podjętych działaniach i środkach dla usunięcia stanu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, o których mowa w art. 11c ust. 2 i 3.

Zgodnie z treścią art. 11c ust. 3 „Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego niezwłocznie powiadamia ministra właściwego do spraw energii oraz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłasza konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7”.

Natomiast art. 11d ust. 3 stanowi, że „W okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia.”

Przenosząc powyższe regulacje prawne na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że brak było podstaw do nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej za niedostosowanie się do ograniczeń w poborze energii za dni 10 i 11 sierpnia 2015 roku. Przytoczone wyżej przepisy prawa energetycznego nie dają podstaw do uznania, że czyn Przedsiębiorcy stanowi podstawę do przypisania mu popełnienia deliktu administracyjnego.

Jak wskazano powyżej podstawą nałożenia na powoda kary pieniężnej może być naruszenie przez niego przepisów art. 11, 11c ust. 3 i 11d ust. 3 prawa energetycznego. W myśl art. 11d ust. 3 prawa energetycznego, w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Zdaniem Sądu, aby można było przypisać powodowi naruszenie tego właśnie przepisu, musiałby on stanowić podstawę wprowadzenia ograniczeń w odbiorze energii. Tymczasem, co jest bezsporne (...) S.A. wprowadziły ograniczenia na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 prawa energetycznego. Tymczasem przepis ten nie stanowi podstawy ukarania w oparciu o art. 56 ust. 1 pkt 3a. Na powyższe zwróciło uwagę także piśmiennictwo. F. E. w komentarzu do Prawa Energetycznego („Prawo Energetyczne. Tom I. Komentarz do art. 1-11s” pod redakcją Mariusza Swory i Dziszława Murasa, Wolters Kluwer 2016, wyd. 2, s. 1370) wskazał, że „Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 3a pr.en. karze pieniężnej podlega ten, kto „nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie (...) art. 11c ust. 3”. Przepis art. 11 ust. 3 pr. En. Nie stanowi tymczasem samoistnej podstawy do wprowadzenia ograniczeń, odsyłając w tym zakresie do trybu wprowadzenia ograniczeń określonego w art. 11 ust. 7 pr. En. Niewątpliwie mamy tutaj do czynienia z błędem ustawodawcy, który w normie art. 56 ust. 1 pkt 3a powinien był odesłać do art. 11c ust. 2 pr.en.” Jeżeli zaś ograniczenie w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 roku zostało wprowadzone

na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2, a nie dostosowanie się do tej normy nie jest penalizowane, to nie można obecnie wywieść odpowiedzialności deliktowej Przedsiębiorcy z art. 11d ust. 3 prawa energetycznego. Przepis przewidujący możliwość nałożenia na podmiot sankcji karnoadministracyjnej wymaga precyzyjnego określenia przez ustawodawcę zasad i przesłanek odpowiedzialności. Przepisy o charakterze karnoadministracyjnym muszą być stosowane w sposób precyzyjny i jednoznaczny.

Mając powyższe na uwadze, wobec tego, że przepisy prawa energetycznego nie przewidują wprost odpowiedzialności za naruszenie ograniczeń wprowadzonych na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 prawa energetycznego, brak jest podstaw do ukarania Przedsiębiorcy z tytułu niezastosowania się do ograniczeń w dostawie i poborze energii elektrycznej wprowadzonych przez (...) w dniach 10 i 11 sierpnia 2015 roku. Dlatego też Sąd w punkcie 1 wyroku zmienił skarżoną decyzję w ten sposób, że ustalił iż naruszenie miało miejsce w dniach:

- a) **12 do 14** sierpnia 2015 r.
- b) **18 do 21** sierpnia 2015 r.
- c) **24 do 28** sierpnia 2015 r.
- d) **31** sierpnia 2015 r.

Wymierzona kara została zmniejszona odpowiednio do wartości przekroczonych w ww. dniach.

Niewątpliwie Przedsiębiorca swoim zachowaniem naruszył ograniczenia w dostawie i poborze energii elektrycznej wprowadzone przez Radę Ministrów na podstawie rozporządzenie z dnia 11 sierpnia 2015 roku, określone w art. 11 ust. 7 prawa energetycznego. Zachowanie to jest niewątpliwie penalizowane na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a w zw. z art. 11 prawa energetycznego.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia przez pozwanego art. 56 ust. 6a ustawy – Pe, poprzez jego wadliwą interpretację i nieodstąpienie od wymierzenia kary, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż zgodnie z treścią art. 56 ust. 6 prawa energetycznego ustalając wysokość kary Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, dotychczasowe zachowanie podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Prezes URE słusznie przyjął, że znaczny stopień szkodliwości czynu wyraża się w bezpośrednim wpływie popełnionego przez odbiorcę czynu na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, co spowodowało realne zagrożenie bezpieczeństwa pracy sieci elektroenergetycznej w całym kraju. Należy w tym wypadku mieć na uwadze całość przekroczeń w tym czasie i ich wpływu na całość systemu. Zagrożenie dostaw energii elektrycznej było realne i obejmowało terytorium całego kraju. Nawet niski stopień przekroczenia poboru mocy miało istotny wpływ na bezpieczeństwo systemu.

W myśl art. 56 ust. 6a Pe Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeśli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Istotne jest przy tym, że obie przesłanki muszą zostać spełnione łącznie. Sąd nie podziela stanowiska spółki, jakoby „nie wystąpił jakakolwiek szkodliwość”. Zdaniem Sądu, pozwany trafnie przyjął, że stopień szkodliwości czynu zarzucanego przedsiębiorcy jest znaczny w związku z faktem znacznego wpływu jego czynu na bezpieczeństwo Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Kara pieniężna została wymierzona za przekroczenie poboru mocy w konkretnych dniach, wobec tego nie jest możliwe przyjęcie że powód zrealizował obowiązek lub zaprzestał naruszenia, ponieważ w tych właśnie dniach miał miejsce stan w którym powód nie dostosował się do wprowadzonych ograniczeń związanych z bezpieczeństwem dostaw energii elektrycznej.

Co więcej, powód jest profesjonalistą, wobec tego obejmuje go podwyższony miernik staranności i zwiększone oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości, zdolności przewidywania jak również

znajomości przepisów prawa oraz konsekwencji wynikających z niego z wykonywanej działalności gospodarczej. Powód powinien zatem prowadzić działalność w taki sposób, aby nie naruszać przepisów prawa.

Mając na uwadze, że penalizacji na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a podlegało jedynie zachowanie powoda w dniach: 12 do 14 sierpnia 2015 r., 18 do 21 sierpnia 2015 r., 24 do 28 sierpnia 2015 r., 31 sierpnia 2015 r. Sąd obniżył karę do przekroczenia, którego Przedsiębiorca dokonał w tych dniach. Wartość przekroczenia przez powoda dopuszczalnego poboru mocy wyżej wskazanych dniach, wyniosła 2,089 MW w godzinie. Sąd nie kwestionuje wartości mnożnika ustalonego przez Prezesa URE w oparciu o poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej na rynku bilansującej (1500 zł). Dokonane w ten sposób obliczenie dało wynik 6267 zł (2,089 x 3000) i do takiej wysokości kara wymierzona przez pozwanego, została przez Sąd obniżona. Zdaniem Sądu, kara w tej wysokości mieści się w limicie określonym w art. 56 ust. 3 prawa energetycznego, nie wpłynie też na możliwości finansowe powoda. Wysokość kary gwarantuje osiągnięcie jej prewencyjnych i represyjnych celów. Stanowi realną dolegliwość dla podmiotu, mając zaś na uwadze dalsze działania powoda, zadziałała prewencyjnie dla zapobieżenia powtarzaniu się naganego zachowania w przyszłości.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Zdaniem Sądu właściwe było w przedmiotowej sprawie zastosowanie do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przepisu art. 100 k.p.c., który pozwala znieść wzajemnie między stronami koszty postępowania, w sytuacji gdy każda z nich uległa w jakiejś części swoim żądaniom.

SSO Dariusz Dąbrowski